

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

VI. De compassione purgatorum.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

malum. Verumtamen negligentes qui sine satisfactione cum multis pœnis sibi debitis hinc discedunt, in illo loco gravissime cruciantur, ubi halitus Luciferi egrediens eos pertransit: urunturque flammis sævissimis tam crudeliter, velut beati patres in dulci cognitione Dei charitatis ardebant. Feminarum nullam ibi vidi, nisi principum uxores et filias, quæ ipsis consentientes omnia eorum peccata imitabantur amando. [Infernus etiam superius in capite suo os habet, quod omni hora stat apertum. Omnes qui in os veniunt nunquam mors æterna auferet.]

VI. DE COMPASSIONE PURGATORUM ¹.

II. 8.

CUM in conspectu Domini pro defunctis simplici corde magnoque desiderio exorarem, ostendit mihi Dominus generaliter pœnas purgatorii multiplices, sicut culpæ inerant purgandis. Tunc compassionis igne succensa, brachiisque meis omnium cruciatus amplectens sustuli graviter, optans in eorum charitate salutem. Et dixit mihi Dominus: Cessa ab hoc opere, ne ejus pondere quod supra vires tuas est prægaveris. Et dixi cum tremore: Eia, misericors Domine, erue [saltem] aliquas *de his pœnis*. Et Dominus: Quot, inquit, vis ex istis? Et dixi: Domine, quot prævaleo tua benignitate redimere? Et iterum Dominus ait: Accipe nunc mille, et eas quo tibi placuerit perducas. Et ecce egrediebantur de pœnis nigræ, igneæ, pollutæ, ardentes, cruentæ, fetidæ. Dixi ergo in spiritu ad Dominum: Eia dulcis Domine mi, quid nunc fiet de his, quæ sic deformiter turpatæ non possunt ingredi regnum tuum? Et inclinavit nimis infra se suam nobilitatem dicens verbum omnibus peccatoribus consolatorium, *verbum bonum*: Tu eas mundabis tuæ charitatis lacrymis, quæ fluunt ex oculis carnis tuæ. Et ecce facta est in similitudinem luci rotundi aquarum congregatio ingens valde, ubi convolantes simul animæ in

1. Quod unus homo redimit mille animas suis precibus et lacrymis charitatis Dei per gratiam. *Cod. B. in margine.*

impetu ingressæ sunt, clarioresque sole effectæ; lotæ in illo balneo charitatis. Ego autem nimia jucunditate accepta dixi: Benedicant te, dulcis Domine, omnes creaturæ tuæ in æternum; nunc istæ *dealbatæ et splendidæ* decent te et congruunt regno tuo. Tunc inclinatus ad eas Dominus de excelso coronam charitatis quæ eas absolverat imposuit eis, dicens: Coronam hanc portabitis æternaliter in signum Sanctis mecum conregnandis, quod vos de pœnis charitatis lacrymæ sustulerunt, cum adhuc torqueri per novem annos merebamini, *mea justitia exigente.*

VII. DE MULTIS ANIMABUS LIBERATIS A PÆNA.

CUM *in festo quodam corpus Dominicum suscepissem*, dixi Domino: Deus meus es tu, Jesu Christe, hodie enim datus es mihi. Et cum propheta dixi: PUER NATUS EST NOBIS, ET FILIUS DATUS EST NOBIS. Nunc quæro, Domine, laudem tuam, non utilitatem meam, petens ut sacratissimum corpus tuum hodie miserarum consolatio sit et redemptio animarum. Tu vere meus es, ideoque rogo, Domine, ut pignus salvationis et liberationis esse digneris hodie captivorum. Tunc nimis confortata spiritu, deduxi eum in virtute ipsius ad locum terribilem, in quo erat balneum confectum igne, pice, luto, fumo, fœtore. Nebula condensata utpote pelle nigra balneum tegebatur; ibi animæ miseræ in similitudine [ranarum] luti volutabro mergebantur. Erat humana eorum dispositio; specie tamen erant imaginem diaboli in se præferentes. Coquebantur et assabantur pariter; clamabant in nimiis doloribus, lugentes carnis quæ eos in profundum demerserat voluntatem: [caro obcæcaverat eorum spiritum, unde præcipue coquebantur.] Et dixi ad Dominum: O Domine, quis est numerus harum miserarum quas hic intueor animarum; tu es, Domine, pignus veræ redemptionis; oportet te misereri. Et ait Dominus: Innumerabilis est, nec potest earum multitudinis numerus ab homine comprehendi. Hi omnes vasa confracta exstiterunt, nec carnis facta mortificare spiritu voluerunt, ex omnibus nationibus

III. 15. § 2.